

Σύλλογος Φίλων Περιθαλλομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Πανδημία

Κατά τη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου στον πλανήτη, αλλά και πριν την εμφάνισή του, αναφέρονται πολλές καταστροφές, πλημμύρες και ασθένειες που αποδεκάτισαν το ανθρώπινο είδος, αλλά και πολλές άλλες μορφές ζωής. Για παράδειγμα οι δεινόσαυροι κυριαρχούσαν στο γήινο οικοσύστημα περισσότερο από 160 εκατομμύρια χρόνια και εξαφανίστηκαν πριν 65 εκατομμύρια (στο τέλος της Κρητιδικής περιόδου), πολύ πριν την εμφάνιση του ανθρώπου στη Γη.

Επιδημία (επί + δήμος) ή λοιμός χαρακτηρίζονται εξάρσεις ασθενειών που εμφανίζονται σε έναν ανθρώπινο πληθυσμό σε μια δεδομένη χρονική περίοδο, σε βαθμό μεγαλύτερο του αναμενόμενου. Στην περίπτωση που η επιδημία προχωρά με πολύ γρήγορους ρυθμούς και ξεπερνά τα γεωγραφικά όρια ενός τόπου ή μιας ολόκληρης χώρας και εξαπλώνεται σε μεγαλύτερη περιοχή (ήπειρο) ή σε παγκόσμια κλίμακα, ορίζεται πανδημία.

Πρώτη αναφορά σε πανδημία αναφέρεται ο ιστορικός Θουκυδίδης που περιγράφει τον Λοιμό των Αθηνών (430 π.Χ.), όταν ο τυφοειδής πυρετός σε τέσσερα χρόνια μείωσε τον πληθυσμό της Αθήνας κατά 50.000 άτομα (ο συνολικός πληθυσμός της Αθήνας τότε υπολογίζεται σε 300.000 κατοίκους).

Άλλες γνωστές πανδημίες είναι η μαύρη πανώλη τον 14ο αιώνα στην Ευρώπη με 75 εκατομμύρια θανάτους. Οι πανδημίες χολέρας κατά τον 19ο αιώνα προκάλεσαν τον θάνατο 12 εκατομμυρίων ανθρώπων. Οι πανδημίες γρίπης, όπως η Ισπανική γρίπη (1918-1920) με 50 εκατομμύρια νεκρούς τους πρώτους έξι μήνες. Η πανδημία γρίπης H1N1 το 2009 με 575.400 θανάτους σε 214 χώρες.

Και πρόσφατα η πανδημία COVID-19 η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη και μέχρι στιγμής μετράει 1.007.000 θανάτους παγκοσμίως.

Υπάρχουν όμως και άλλες καταστάσεις με τις οποίες ερχόμαστε αντιμέτωποι και προκαλούν πρόωρη διακοπή της ζωής μας στον Πλανήτη Γη.

Σοφία Σλήμαν

Η Σοφία Εγκαστρωμένου - Σλήμαν (Αθήνα, 12 Ιανουαρίου 1852 - Αθήνα 27 Οκτωβρίου 1932) ήταν η δεύτερη σύζυγος του ερασιτέχνη αρχαιολόγου Ερρίκου Σλήμαν, χάρις στον οποίο ανακαλύφθηκαν οι τοποθεσίες των Μυκηνών και της Τροίας. Συνόδευε τον σύζυγό της στις ανασκαφές και μετά τον θάνατό του, συνέχισε να προβάλλει το έργο του, ενώ έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ίδρυση και τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του Νοσοκομείου Σωτηρία της Αθήνας.

Η Σοφία ήταν Αθηναία, κόρη εμπόρου υφασμάτων, γεννημένη στις 12 Ιανουαρίου 1852. Πήγε σχολείο στο Αρσάκειο της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας. Μετά το διαζύγιο του από την πρώτη του γυναίκα, ο Σλήμαν ζητούσε να παντρευτεί μια Ελληνίδα. Την Σοφία επέλεξε ο Σλήμαν για σύζυγό του με τη βοήθεια του φίλου του Θεόκλητου Βίμπου, από τον οποίο είχε ζητήσει να βρει υποψήφια που «πρέπει να έχει μαύρα μαλλιά και να είναι, αν είναι δυνατόν, όμορφη». Ανέφερε ότι «δεν τον ενδιέφερε αν ήταν φτωχή», αλλά ζητούσε «να αγαπά τη μόρφωση και να είναι λάτρη του Ομήρου... αλλά το κυριότερο είναι να έχει καλή καρ-

διά... να είναι ένα πλάσμα στοργικό, ευπειθές και υπάκουο»[1]. Ο Βίμπους του έστειλε φωτογραφίες υποψηφίων και ο Σλήμαν διάλεξε τη Σοφία. Πανεύτηκαν στις 23 Σεπτεμβρίου 1869, όταν αυτή ήταν δεκαεπτά και ο Σλήμαν σαράντα επτά ετών.

Με τον Ερρίκο απέκτησαν δυο παιδιά: την Ανδρομάχη Σλήμαν (1871 – 1962), μετέπειτα σύζυγο του Λέοντος Μελά και τον Αγαμέμνονα Σλήμαν (1878-1954), μετέπειτα πολιτικό.

Έναν χρόνο μετά το γάμο τους, ο Ερρίκος άρχισε τις ανασκαφές μαζί με τη Σοφία. Μεταξύ 1882 – 1883 ήταν μαζί του στην ανασκαφή του λόφου Χισαρλίκ, στην περιοχή των Δαρδανελίων όπου ανακάλυψαν τη θέση της Τροίας. Στην ανασκαφή αυτή βρέθηκαν τα αρχαία κοσμήματα (διάδημα) με τα οποία φωτογραφήθηκε να φορά η Σοφία, σε μια πασίγνωστη στη συνέχεια φωτογραφία. Συνόδεψε τον Ερρίκο και στις μετέπειτα ανασκαφές του στις Μυκήνες.

Το στίπτι τους στην Αθήνα, το Ιλίου Μέλαθρον, το σχεδίασε ο αρχιτέκτονας Ερνέστος Τσίλλερ από το 1878 και το μέγαρο εγκαινιάστηκε στις 30 Ιανουαρίου 1881.

(Συνέχεια σε σελ. 3)

Προτομή της Σοφίας Σλήμαν (ΓΝΝΘΑ "Η Σωτηρία").

Από την αρχή του έτους και μέχρι σήμερα έχουν πεθάνει από διάφορες αιτίες περισσότεροι από 38.721.891 άνθρωποι και έχουν θανατωθεί πριν γεννηθούν περισσότερα από 28.009.253 έμβρυα. (<https://www.worldometers.info/>)

Πιο αναλυτικά πέθαναν φέτος έως σήμερα:
18.000.000 από καρδιαγγειακά νοσήματα
9.316.000 από μεταδοτικές ασθένειες
5.900.000 από καρκίνο
5.600.000 παιδιά κάτω των 5 ετών
3.588.000 από το κάπνισμα (15.100.000.000 τσιγάρα καπνίστηκαν σήμερα)
1.800.000 από αλκοόλ (δαπανήθηκαν \$ 287.074.000.000 για παράνομα ναρκωτικά)
1.206.000 από τον HIV / AIDS (42.054.910 άτομα μολυσμένα με HIV / AIDS)
969.000 από τροχαία ατυχήματα
769.600 αυτοκτονίες
645.746 από ελονοσία
365.000 από εποχιακή γρίπη
222.000 μητέρων κατά τη γέννηση
30.600 από πείνα **κάθε μέρα**

Άλλες μεγάλες καταστροφές ήταν:
(<https://el.wikipedia.org/>)

- Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (1914-1918) με 22 εκατομμύρια νεκρούς.
- Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (1939-1945) με 60 εκατομμύρια νεκρούς. Μόνο το ολοκαύ-

τωμα των Εβραίων στοίχισε τη ζωή 6 εκατομμυρίων ανθρώπων.

- Ο πόλεμος της Κορέας (1952-1953) με 550.000 νεκρούς
- Ο πόλεμος του Βιετνάμ (1960 -1975) με 987.000 νεκρούς κ.ά.

Αν σταθεί κανείς σε αυτά τα νούμερα τον πιάνει δέος, γιατί δεν είμαστε εκτεθειμένοι μόνο στους φυσικούς κινδύνους που μας περιτριγυρίζουν, αλλά κυρίως στη δική μας αυτοκαταστροφική λαίλαπα, αφηλώντας τους φυσικούς και ηθικούς νόμους, με μια εγωική συμπεριφορά επικεντρωμένοι στο κοντόφθαλμο συμφέρον μας, αγνοώντας τη δυστυχία που είναι έξω από το στίπτι μας.

Ευτυχώς που όλο και αυξάνονται μεμονωμένες και συλλογικές φωνές που προσπαθούν να μας ξυπνήσουν πριν είναι πολύ αργά.

Καλά κάνουμε και προσέχουμε και παίρνουμε μέτρα προστασίας κατά του COVID-19, αλλά δεν ωφελεί σε τίποτα αν δεν αλλάξει γενικότερα η νοοτροπία μας και αν δεν ενδιαφερθούμε αυθόρμητα για το περιβάλλον, τους συνανθρώπους μας και την άρατη εσωτερική πανδημία αδιαφορίας που μας αποδεκατίζει χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Πέτρος Γαζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Η ιστορία του επιβλητικού κτιρίου στην Πανεπιστημίου που είναι γεμάτο σβάστικες!

Φωτογραφίες Γιάννης Κέμμος

Ήταν από τα πρώτα που επίταξαν οι Ναζί όταν εισέβαλαν στην Αθήνα επειδή τους έκανε εντύπωση.

Η σβάστικα είναι ένα από τα πλέον μισητά σύμβολα που υπάρχουν σε ολόκληρο τον πλανήτη. Ο λόγος είναι πως, προφανέστατα, και έχει συνδεθεί με τις θηριωδίες των ναζί που το υιοθέτησαν ως σύμβολο και με αυτό στη σημαία τους έσπειραν στην Ευρώπη τον θάνατο και τον όλεθρο.

Είναι γνωστό, ωστόσο, πως ο Χίτλερ απλά κατηλέυθη και επί της ουσίας μόλυβε ένα πανάρχαιο σύμβολο καλοτυχίας. Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, ακόμα και σήμερα το συναντάμε σε πολλούς χώρους που ουδέμία σχέση έχουν με τη ναζιστική ιδεολογία. Ένας από αυτούς τους χώρους βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας. Στην οδό Πανεπιστημίου. Οι «μυημένοι» περνούν από δίπλα του και το θαυμάζουν ή απλά χαμογελούν. Οι «ανυποψίαστοι» κοινοστούνται, κοιτάνε καλά - καλά για να σιγουρευτούν πως πράγματι βλέπουν αυτό που... είδαν και αναρωτιούνται «τι ακριβώς συμβαίνει εδώ»!

Είναι οι ίδιοι λόγοι που έκαναν τους πρώτους Γερμανούς εισβολείς που πάτησαν το πόδι τους στην Αθήνα το 1941 να κοινοσταθούν έξω από αυτό να παραξενευτούν και στο τέλος να το επιτάξουν για να φτιάξουν εκεί το πρώτο άτυπο διοικητήριο τους.

Το Ιλίου Μέλαθρον, ο Σλήμαν και ο Τσίλερ

Το 1869 ο Ερρίκος Σλήμαν παντρεύεται με την Ελληνίδα γυναίκα του, Σοφία. Την αμέσως επόμενη χρονιά αποφασίζει να μείνει μαζί της μόνιμα στην Ελλάδα. Για να στεγάσει την οικογένειά του, ωστόσο, θέλει κάτι το εντυπωσιακό χωρίς να τον απασχολεί το κόστος. Αναθέτει, λοιπόν, στον προσωπικό του φίλο και διάσημο αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσίλερ τον σχεδιασμό μιας επιβλητικής έπαυλης την οποία θα χτίσει στο κέντρο της Αθήνας. Ο σπουδαίος Τσίλερ εμπνέεται από την παλική αναγέννηση αλλά και το νεοκλασικό πνεύμα και δημιουργεί ένα πραγματικό κόσμημα.

«Έζησα όλο μου τον βίο εν μικρά οικία, θέλω όμως να διέλθω τα υπολοιπόμενα μου έτη εν μεγάλη οικία, ζητώ ευρυχωρίαν και ουδέν πλέον, έκλεξον οιονδήποτε ρυθμόν θέλεις, οι μόνον μου όροι είναι πλατεία μαρμάρηνη κλίμαξ άγουσα από του εδάφους μέχρι του άνω πατώματος και επί της κορυφής τεράτσα» φέρεται να είχε πει ο Σλήμαν στον Τσίλερ..

Δείχνει τα σχέδια στον Σλήμαν ο οποίος ενθουσιάζεται. Το 1878 ξεκινούν οι εργα-

σίες οι οποίες θα κρατήσουν δυο ολόκληρα χρόνια και θα αποπερατωθούν το 1880. Στις 30 Ιανουαρίου 1881 ο Σλήμαν δίνει μια μεγάλη δεξίωση για να παρουσιάσει την εντυπωσιακή του έπαυλη στον κύκλο του.

Το κτίριο αποκτά το όνομα «Ιλίου Μέλαθρον» (Το μέγαρο της Τροίας) και όπως γίνεται γνωστό η κατασκευή του κόστισε (το αστρονομικό για την εποχή ποσό των) 439.650 δραχμών!

Η διακόσμηση και η χρήση της σβάστικας

Η διακόσμηση του κτηρίου εκφράζει το μεγάλο πάθος του Σλήμαν για την αρχαιότητα και εναρμονίζεται με τις προσπάθειες του να προβληθεί ως άνθρωπος των γραμμάτων και των τεχνών.

Οι οροφωγραφίες και οι τοιχογραφίες είναι έργο του σλοβένου ζωγράφου Γιούρι Σούμπιτς γνωστού για το έργο του στη Βιέννη και το Παρίσι. Ο γραπτός διάκοσμος των τοίχων χαρακτηρίζεται από την αναπαραγωγή θεμάτων από τοιχογραφίες κατοικιών της Πομπηίας και την αναγραφή επιλεγμένων αποσπασμάτων από έργα αρχαίων ελληνικών συγγραφέων, όπως του Ομήρου, του Ησιόδου, του Πινδάρου και του Λουκιανού.

Οι μεταλλικές διακοσμήσεις των εξωτερικών και εσωτερικών χώρων έγιναν σε εργαστήριο του Πειραιά. Το διάκοσμο του μεγάρου ολοκλήρωναν πήλινα αντίγραφα αρχαίων αγαλμάτων που κατασκευάστηκαν στη Βιέννη, από τα οποία τρία τοποθετήθηκαν στον κήπο και είκοσι τέσσερα περιμετρικά στην ταράτσα.

Στα ψηφιδωτά δάπεδα, που κατασκευάστηκαν από ιταλούς ψηφοθέτες απεικονίζονται ευρήματα από τις ανασκαφές του Σλήμαν ή θέματα εμπνευσμένα από αυτά. Και εδώ ακριβώς είναι που συμβαίνει αυτό το... «παράδοξο» για το οποίο ακόμα και σήμερα γίνεται λόγος.

Ο Σλήμαν θέλησε να μεταφέρει στην έπαυλή και τη σβάστικα που είχε βρει ως σύμβολο σε παραστάσεις στην Τροία. Ο αγκυλωτός σταυρός έχει μια εκτενή ιστορία. Το μοτίβο φαίνεται να χρησιμοποιείται για πρώτη φορά στη νεολιθική Ινδία αλλά από εκεί και πέρα πέρασε σε διάφορους πολιτισμούς σε ολόκληρο τον πλανήτη με έναν μυστηριώδη τρόπο αφού όλοι τον χρησιμοποιούσαν με τον ίδιο τρόπο και την ίδια σημασία.

Η λέξη σβάστικα είναι σανσκριτική «svastika» και σήμαινε ευημερία και τύχη. Σε διάφορες χώρες η σβάστικα είναι γνωστή με άλλη ονομασία. Στην Κίνα ονομάζεται «Wan», στην Ιαπωνία

«Manji», στην Αγγλία «Ygfoot», στη Γερμανία «Hakenkreuz» και στην αρχαία Ελλάδα τετρασκέλιον ή τετραγαμμάδιον.

Όταν, λοιπόν, ο Σλήμαν το επέλεξε για τη διακόσμηση της έπαυλής του το 1878 δεν μπορούσε καν να φανταστεί ότι περίπου έξι δεκαετίες αργότερα θα μετατρέπτοταν σε σύμβολο του θανάτου.

Η εισβολή των Ναζί στην Αθήνα και η χρήση του κτιρίου στο σήμερα

Λέγεται πως όταν στις 27 Απριλίου 1941 οι ναζιστικές ορδές πάτησαν το πόδι τους στην Αθήνα το Ιλίου Μέλαθρον ήταν από τα πρώτα κτίρια (αν όχι το πρώτο) που επίταξαν. Εκείνο το μαύρο Κυριακάτικο πρωινό, μοτοσικλετιστές και τεθωρακισμένα οχήματα της 2ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας με επικεφαλής τον ανθυπολοχαγό Φριτς Ντίρφλιγκ, εισήλθαν από τα βόρεια προάστια στην Αθήνα. Οι ναζί έφτασαν στο κέντρο της πρωτεύουσας από την οδό Τατσίου. Οι Αθηναίοι τους είχαν «υποδεχθεί» με πόρτες και παράθυρα ερμητικά κλειστά. Η Αθήνα ήταν μια νεκρή πόλη.

Ένας από τους Γερμανούς αξιωματικούς που συμμετείχε στην πομπή των οχημάτων που «κατέβαιναν» την οδό Πανεπιστημίου παρατήρησε πως η καγκελόπορτα της εντυπωσιακής έπαυλης είχε... κάτι το ιδιαίτερο. Η πομπή σταμάτησε, ο ίδιος κατέβηκε για να την επιθεωρήσει και λίγη ώρα αργότερα εντυπωσιασμένος από αυτό που ανακάλυψε ενημέρωνε τους ανωτέρους του. Για ένα μικρό χρονικό διάστημα η έπαυλη του Σλήμαν μετατράπηκε σε ένα άτυπο διοικητήριο μέχρι που σταδιακά διάφορες υπηρεσίες των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής αλλά και η Kommandatur μεταφέρθηκαν και εγκαταστάθηκαν μερικά μέτρα πιο χαμηλά στην Πανεπιστημίου, στο Μέγαρο της Εθνικής Ασφαλιστικής στην πλατεία Κοραή.

Πριν απ' όλα αυτά, ωστόσο, και συγκεκριμένα το 1926 το κτήριο πουλήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο για την κάλυψη αναγκών της οικογένειας Σλήμαν, αντί του ποσού των 27.000.000 δραχμών. Η δαπάνη καλύφθηκε μέσω του κληροδοτήματος Αλεξάνδρου Σούτζου, με σκοπό να στεγαστεί το Μουσείο Καλών Τεχνών και το Νομισματικό Μουσείο. Ωστόσο, από το 1929 στο κτήριο στεγάστηκαν διαδοχικά το Συμβούλιο Επικρατείας (1929-1934), ο Άρειος Πάγος (1934-1980) και το Εφετείο (1981-1983).

Το 1983, η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου παραχώρησε το Ιλίου Μέλαθρον στο Υπουργείο Πολιτισμού. Μετά από εργασίες αποκατάστασης του κτηρίου, στο Ιλίου Μελάθρον στεγάζεται το Νομισματικό Μουσείο, αρχικά το 1998 με τη μόνιμη έκθεσή του στον πρώτο όροφο και από το 2003 με τη μεταφορά των συλλογών, της βιβλιοθήκης και των γραφείων του.

<https://www.newsbeast.gr/weekend/arthro/5562858/i-istoria-toy-epivlitikoy-ktirioy-stin-panepistimioy-poy-einai-gemato-svastikes>

Σοφία Σλήμαν

(Συνέχεια από Σελίδα 1)

Μετά τον θάνατο του Ερρίκου το Δεκέμβριο του 1890, δυο χρόνια αργότερα, το 1892, η Σοφία δώρισε ένα τμήμα της συλλογής των αρχαίων της Τροίας στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Μετά τον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897, οπότε επισκέφθηκε στρατιώτες με φθίση, στο Νοσοκομείο Ελπίς, άρχισε να σχεδιάζει τη δημιουργία ενός σανατορίου. Σχημάτισε έναν «όμιλο κυριών» με τις οποίες ανέλαβε τη σύσταση εταιρείας, την οποία ονόμασε «Σωτηρία». Έπεισαν την Ιερά Μονή Πετράκη να δωρήσει στην εταιρεία οικόπεδο 600 στρεμμάτων στου Γουδή, όπου το 1903 άρχισαν οι εργασίες οι οποίες ολοκληρώθηκαν το 1905, με τα εγκαίνια του σανατορίου «Σωτηρία» από τη βασίλισσα Όλγα, με 40 κλίνες, το πρώτο τέτοιο ίδρυμα στη χώρα, με σκοπό τη νοσηλεία απόρων φυματικών. Μετά το 1919, οπότε ανέλαβε τη διοίκηση του νοσοκομείου το κράτος, η Σοφία Σλήμαν ήταν πρόεδρος στο 8μελες συμβούλιο μέχρι τον θάνατό της το 1932.

Η ταφή της έγινε στο Α΄ Νεκροταφείο της Αθήνας, στον οικογενειακό τάφο όπου είχε ταφεί ο σύζυγός της Ερρίκος και η κόρη της Ανδρομάχη, με μνημείο που είχε φιλοτεχνήσει ο Τσίλλερ.

Το ίδρυμα αυτό, που σήμερα έχει το όνομα Γενικό Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος, έχει ως έμβλημα παράσταση της Σοφίας Σλήμαν. Στο Μουσείο Ιστορίας του Νοσοκομείου το οποίο εγκαινιάστηκε το 2012, δόθηκε η ονομασία «Σοφία Σλήμαν» προς τιμήν της.

https://el.wikipedia.org/wiki/Σοφία_Σλήμαν

ΕΝΑΡΞΗ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ 2020-2021

Το Νοσοκομειακό Πρωτάθλημα Αττικής ξεκινάει στις 22 Οκτωβρίου 2020, σε πείσμα των δύσκολων καιρών που περνάει η κοινωνία μας λόγω του κορωνοϊού. Ξαν αρχηγός της ομάδος «ΣΩΤΗΡΙΑ FC» πιστεύω ότι και φέτος το αντιπροσωπευτικό συγκρότημά μας θα κατακτήσει το πρωτάθλημα. Βοηθός σε αυτήν την προσπάθεια είναι η εταιρεία AIC, τοπικός αντιπρόσωπος των προϊόντων ECOSANIX, η οποία θα είναι και ο επίσημος χορηγός της ομάδος «ΣΩΤΗΡΙΑ FC».

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο ΔΣ της εταιρείας που θα βρίσκονται κοντά μας ηθικά και οικονομικά στη δύσκολη προσπάθεια και των φετινών τίτλων.

Το ΔΣ της ομάδας «ΣΩΤΗΡΙΑ FC»

Σπύρος Πουρικής

Η Επέτειος της Απελευθέρωσης των Αθηνών

(12 Οκτωβρίου 1944)

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ των Γερμανών από την Αθήνα (12.10.1944) και η έλευση της κυβερνήσεως της εις τό πλευράν των «Συμμάχων» μαχομένης Ελλάδος, έωρταζόταν ανέκαθεν με μιά λιτή και σεμνή τελετή, κορύφωση της ελληνικής σημαίας από εκπροσώπους της ελληνικής νεολαίας, εκπροσώπους των λεγομένων «έπισήμων», ενώ άγημα απέδιδε τιμές. Όλα αυτά γίνονταν και γίνονται εις ανάμνησιν της τότε ανύψωσης της σημαίας στον Ιερό Βράχο από τον πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου (18.10.1944). Γιά τήν άκρίβει ή κυβέρνηση έφθασε στήν Ελλάδα στις 17.10.1944. Ο πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου προληπτικός ών, επειδή ήταν Τρίτη, διανυκτέρευσε σέ πολεμικό πλοίο και βγήκε στήν στεριά τήν επομένη. Μόνη διαφορά των τότε γενομένων από τά σημερονίσχύνοντα γενικώς είναι τό ότι

τότε χρησιμοποιήθηκε ή σημαία της «ξηράς». (Δέν χρησιμοποιείται πλέον παρά μόνον γι' αυτή τήν τελετή). Πλέον των άνωτέρω, κατά τήν επέτειο ή ραδιοφωνία και ή τηλεόραση συμμετείχαν και συμμετέχουν μέ χρονικά σχετικά μέ τήν άπελευθέρωση.

Δέν γνωρίζουμε τί θά δούμε έφέτος στήν τηλεόραση, δεδομένου ότι εδώ και άρκετά χρόνια (περισσότερο οέ ώρισμένα κανάλια) παρατηρείτο κάτι τό περίεργο. Έπί πολλές ή μέρες όλες οι κατ' ούσιαν υπεύθυνοι προσπαθούσαν νά ξαναγράψουν τήν Ιστορία δίδοντας πρωταγωνιστικό ρόλο στό ΕΑΜ και στίς δυνάμεις του ΕΛΑΣ. Πώς νά τό κάνουμε! Οι Γερμανοί δέν έξεδιώχθησαν από τό ΕΑΜ και τόν ΕΛΑΣ, αλλά έφυγαν όταν ήρθε ή ώρα τους, σκορπώντας γύρω τους τήν καταστροφή και τόν όλεθρο μέχρι τήν τελευταία στιγμή. Βεβαίως, υπήρξαν ήρωικές πράξεις των ελληνικών άνταρτικών-άντιστασιακών ομάδων, όπως ή άποσόβηση της καταστροφής του εργοστασίου παραγωγής ήλεκτρικής ένεργείας. Αντιθέτως, άλλες εύρωπαϊκές πόλεις άπελευθερώθηκαν (κατά κυριολεξίαν) από ένοπλα τμήματα (Βερολίνο, Παρίσι κ.ά.) μετά από έντονες μάχες. Εκείνο πού χορταίναμε κατά κανόνα αυτές τίς μέρες ήταν τά κατορθώματα των έαμικών οργανώσεων και του ΕΛΑΣ κατά τήν διάρκεια όλης της Κατοχής. Έτσι, παρακολουθούσαμε τίς άφηγήσεις άρκετων ζώντων άγωνιστών, πού κυρίως αναφέρονταν σέ παράνομες συγκεντρώσεις, άπεργίες, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια και άπόπειρες δολιοφθορών. Έπί πλέον διαπιστώναμε ότι μεγάλο μέρος του άρχαικού ύλικού της ΕΡΤ άποτελούσε ιδεολογικό προπαγανδιστικό ύλικό γιά τήν ύποστήριξη της δήτην υπεροχής της «άριστερής ιδεολο-

γίας». Προφανώς τό ύλικό αυτό φιλασσόταν ως κόρη οφθαλμού, κάθε χρονιά δέ γιά εύνοήτους λόγους ώρισμένοι ήπιτελικόί έγκέφαλοι τό «ξεφούρνιζαν ξαναζεσταμένο». Άραγε γιατί δέν βλέπαμε και δέν άκούγαμε:

1) Γιά τά πάμπολλα κατορθώματα των Κρητικών και των Άγγλων εις βάρος των Γερμανών (πλήν της άπαγωγής του Φόν Κράιπε);

2) Γιά τά κατορθώματα των Αίγαιοπελαγιτών πού μέ μικρό στολίσκο άκατιών έπανδρωμένων από Άγγλους (ηρωική ή μορφή του Άντερς Λάσεν) έπαιζαν συνεχώς με τούς Γερμανούς κρυφτούλι ζωής και θανάτου;

3) Γιά τά κατορθώματα των πολυαριθμων οργανώσεων διαφυγής Ελλήνων στήν Αίγυπτο; (Καρυστίας Παντελεήμων κ.λπ.)

4) Γιά τά κατορθώματα του Τσαούζ-Αντών στήν Ανατολική Μακεδονία πού ήταν ό φόβος και ό τρόμος των βουλγαροφρόνων;

Όλες οι εκπομπές πού παρα-

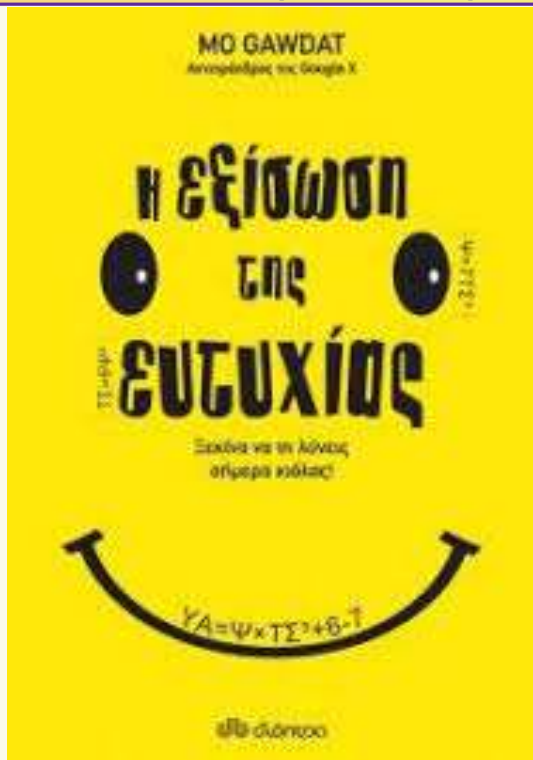
κολουθούσαμε άπέπνεαν ένα κρυφό παράπονο. Τό γιατί νά μην είχαν καταλάβει τότε τήν έξουσία τό ΕΑΜ και ό ΕΛΑΣ, ούτως ώστε τό Ελληνικό κράτος νά έδημιουργείτο επί διαφορετικών, πολύ πιο στερεών βάσεων και νά ήταν δήτην άπηλλαγμένο από ξενικές έπιρροές και κηδεμονεύσεις. Αυτό ήταν τό κρυφό παράπονο όλων των άφηγητών, ίσως δέ και των παρουσιαστών των εκπομπών. Όλοι έτόνιζαν επανειλημμένως ότι ό ΕΛΑΣ έλεγχε στρατιωτικώς σχεδόν όλη τήν χώρα και επομένως δέν θά έπρεπε νά είχε έπιπρέψει στους άντιπάλους του νά έπικρατήσουν. Μέ μία τέτοια πιθανή έπικράτηση σέ όλη τήν χώρα όλοι θά ήταν έξόχως υπερήφανοι. Άραγε θά ήταν υπερήφανοι και γιά τά άνοσιουργήματα πού διέπραξαν τότε, λόγω της υπεροχής των τό ΕΑΜ και ό ΕΛΑΣ; Τελειώνουμε μέ τήν φαιδρή άποψη πανεπιστημιακού καθηγητού, γνωστού γιά τίς «άστραποβόλες» άπόψεις του γιά τήν νεώτερη ελληνική ιστορία. «Ο ΕΛΑΣ δέν κατέλαβε όσο ήταν καιρός τήν Αθήνα, επειδή σεβόταν τίς συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας».

Αυτή ή «έξυπνάδα» θυμίζει τό ρηθέν υπό της άλήστου μνήμης Έλλησ Αλεξίου, πού σέ συνέντευξή της στήν ελληνική τηλεόραση είχε δηλώσει ότι «ούσιαστικώς δέν υπήρξε παιδομάζωμα μέ τήν κακή έννοια, τά παιδιά δέ πού άρπαξαν οι ένοπλοι του ΕΛΑΣ από τίς έστιές των τά άρπαζαν από φιλανθρωπία, επειδή ήταν πεινασμένα και άρρωστα, προκειμένου νά τά περιέβαλλαν στους έπιγειούς παραδείσους πού ονειρεύονταν».

Άραγε τί θά συμβεί έφέτος; Γιά νά δούμε τί θά δούμε.

Παναγιώτης Αγ.Ζιωτόπουλος
*Ιατρός - Θεολόγος

**Πρέπει να είμαστε ευτυχισμένοι τώρα, όχι στο μέλλον.
Το τώρα είναι το μόνο που έχουμε.**

Από το βιβλίο “Η εξίσωση της ευτυχίας” του Mo Gawdat

Πρέπει να είμαστε ευτυχισμένοι τώρα, όχι στο μέλλον. Το τώρα είναι το μόνο που έχουμε.

Το 2001, ο Mo Gawdat συνειδητοποίησε ότι παρά τη μεγάλη επαγγελματική επιτυχία του ήταν πολύ δυστυχισμένος. Για να αντιμετωπίσει την κατάσταση, προσπάθησε να λύσει το πρόβλημα όπως κάθε μηχανικός στη θέση του: εξέτασε σχολαστικά όλα τα γεγονότα που μπορούσαν να αποδειχθούν εφαρμόζοντας τη λογική. Τελικά, οι ατελείωτες ώρες έρευνας στέφθηκαν με επιτυχία με την ανακάλυψη της εξίσωσης που οδηγούσε στην ευτυχία.

Δεκατρία χρόνια αργότερα, ο αλγόριθμός του θα δοκιμαζόταν στον απόλυτο βαθμό. Μετά τον ξαφνικό θάνατο του γιου του Ali, ο Mo και η οικογένειά του στράφηκαν στην εξίσωσή του, η οποία τους έσωσε κυριολεκτικά από την απελπισία. Έκτοτε, έκανε σκοπό της ζωής του να βοηθήσει με την εξίσωσή του όσο περισσότερους ανθρώπους μπορούσε.

Η Εξίσωση της Ευτυχίας είναι ένα βιβλίο που αμφισβητεί κάποιες από τις

πιο θεμελιώδεις πτυχές της ύπαρξής μας. εξετάζει τις αιτίες του πόνου και σχεδιάζει μια διαδικασία που θα μας βοηθήσει να βρούμε την ισόβια ευτυχία και χαρά, βήμα βήμα. Μας καθοδηγεί πώς να βλέπουμε τη ζωή μέσα από έναν καθαρό φακό, μας μαθαίνει πώς να απορρίπτουμε τις 6 ψευδαισθήσεις που θολώνουν τη σκέψη μας. πώς να ξεπερνάμε τα 7 τυφλά σημεία του μυαλού μας και πώς να αγκαλιάζουμε τις 5 υπέρτατες αλήθειες.

Όποιο εμπόδιο κι αν αντιμετωπίσουμε, όσα βάρη κι αν σηκώνουμε, όσες δοκιμασίες κι αν έχουμε περάσει, όλοι μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι με το παρόν και αισιόδοξοι για το μέλλον μας.

Η κότα και ο Στάλιν

Σε μια από τις συνηθισμένες συναντήσεις με τους συνεργάτες του, ο Στάλιν, ζήτησε να του φέρουν μία κότα, την πήρε στην αγκαλιά του και πιέζοντας την σφιχτά με το ένα χέρι, με το άλλο άρχισε να την ξεπουπουλίζει.

Η κότα φώναζε από πόνο και προσπαθούσε να δραπετεύσει με κάθε τρόπο χωρίς επιτυχία, η λαβή ήταν πολύ δυνατή για εκείνη. Ο Στάλιν κατάφερε να αφαιρέσει όλα τα φτερά, χωρίς μεγάλα προβλήματα και αφού τελείωσε είπε στους συνεργάτες του: "Τώρα κοιτάξε τι θα συμβεί."

Έβαλε την κότα στο έδαφος και απομακρύνθηκε από αυτήν, πήγε και πήρε λίγο σιτάρι, ενώ οι συνεργάτες του παρακολουθούσαν με έκπληξη καθώς, παρά τούς πόνους και την αιμορραγία, η κότα έτρεξε προς αυτόν μόλις έριξε χούφτες σιτάρι στο έδαφος, περιμετρικά

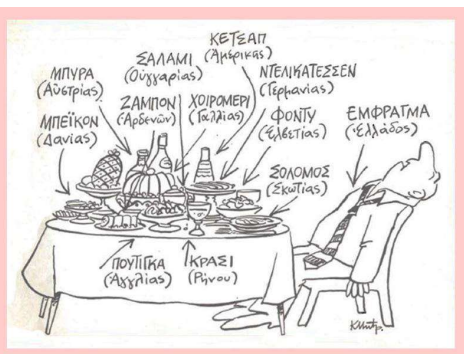
στο δωμάτιο. Η κότα όχι μόνο δεν έφυγε αλλά τον ακολουθούσε σε κάθε του βήμα.

Σε αυτό το σημείο ο Στάλιν στράφηκε στους βοηθούς του, που εκπληκτικοί παρατηρούσαν το θέαμα και είπε: "Είδατε, έτσι κυβερνώνται οι ανόητοι άνθρωποι.

Είδατε πως η κότα με ακολουθούσε παρά τον πόνο που της προκάλεσα;

Οι περισσότεροι λαοί είναι έτσι, συνεχίζουν να ακολουθούν τους κυβερνήτες και τους πολιτικούς τους παρά τον πόνο που τους προκαλούν, με μοναδικό σκοπό να λάβουν ένα δωράκι, λίγο παραπάνω από το τίποτα ή απλώς κάποιο φαγητό για να ξεχάσουν την πείνα τους για λίγες μέρες".

Με εκτίμηση
Γιώργος Μερτινός

- Μου τηλεφώνησε η γυναίκα και μου είπε πως το αμάξι έμεινε από μπαταρία ...

- Πάρε την μπαταρία, της λέω, βάλε το ένα καλώδιο στο κόκκινο πόλο και το άλλο στο μαύρο πόλο. Μετά άπο ώρα με παίρνει και μου λέει

- Πάλι δεν παίρνει...!

Της λέω

- Σ τ ε ί λ ε

μου μια

φωτογρα-

φία ...

Η έκδοση αυτού του φύλλου της εφημερίδας μας γίνεται με την ευγενή χορηγία της Εταιρείας Roche Hellas

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Αγάθη Κάλτσα, Δημήτριο Μασσούκα, και Παναγιώτα Πατάζογλου

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου τους: Βάνα Μασούρα και Αντώνη Μυστακίδη στη μνήμη Αθηνάς Δούσου

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό εισπραχής.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Έπι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,

Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλαλή, Γιώργος Δεδούσης, Κυριακή Δημητρούλακη, Τάσος Κουλουριδης, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζαφείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Τζόγια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κατσιμήτρο, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Εναντίον της κοινωνικής προσωποληψίας....

Ο Χριστιανισμός επέφερε μία ριζοσπαστική αλλαγή στην κοινωνική αντίληψη περί ανθρώπινης αξίας. Ο κάθε άνθρωπος απέκτησε νόημα μέσα στη Χριστιανική διδασκαλία, ο Χριστός προσέγγισε κάθε άνθρωπο και τον αντιμετώπισε ως μία μοναδική προσωπικότητα. Για Εκείνον, οι πόρνες και οι τελώνες κληρονόμησαν τη βασιλεία του Θεού πολύ πριν τους Γραμματείς και Φαρισαίους, οι οποίοι έμεναν στο γράμμα του Νόμου και αδιαφορούσαν για την ουσία.

Ο Χριστός δεν μένει στην εξωτερική εικόνα του ανθρώπου; βλέπει τα μύχια της ψυχής εκείνου που τον προσεγγίζει, δε στέκεται σε κοινωνικές θέσεις και επιφανειακά αξιώματα.

Στη σημερινή κοινωνία, οι διακρίσεις εναντίον των ανθρώπων με βάση το επάγγελμα, την εξωτερική εμφάνιση ή το μορφωτικό επίπεδο, είναι διάχυτες.

Ας δούμε το ακόλουθο απόσπασμα από την επιστολή του Ιακώβου, στο κεφάλαιο β και στίχους 1-13.

1. Αδελφοί μου, μη έν προσωποληψίας έχετε την πίστιν του Κυρίου ήμων Ίησου Χριστου τής δόξης.

2. εάν γάρ εισέλθη εις την συναγωγήν ήμων άνηρ χρυσοδακτύλιος έν έσθητι λαμπρᾶ, εισέλθη δε και πτωχός έν ρυπαρᾶ έσθητι,

3. και έπιβλέψητε έπι τον φοροούντα την έσθητα την λαμπράν και είπητε αυτώ, συ κάθου ώδε καλώς, και τώ πτωχώ είπητε, συ στήθι εκεί ή κάθου ώδε ύπό τó ύποπόδιόν μου,

4. και ού διεκρίθητε έν έαυτοις και έγένεσθε κριταί διαλογισμών πονηρών;

5. Ακούσατε, άδελφοί μου αγαπητοί. ούχ ό Θεός έξελέξατο τους πτωχούς του κόσμου πλουσίους έν πίστει και κληρονόμους τής βασιλείας ής έπηγγείλατο τοίς αγαπώσιν αυτόν;

6. ύμεις δε ήτιμάσατε τον πτωχόν. ούχ οί πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ήμων, και αυτοί έλκουσιν ήμας εις κριτήρια;

7. ούκ αυτοί βλασφημοϋσι τó καλόν όνομα τó έπικληθέν έφ' ήμας;

8. εί μέντοι νόμον τελείτε βασιλικόν κατά την γραφήν, αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε:

9. εί δε προσωποληπτείτε, άμαρτίαν έργάζεσθε, έλεγχόμενοι ύπό του νόμου ως παραβάται.

10. όστις γάρ όλον τον νόμον τηρήσῃ, πταιση δε έν ένί, γέγονε πάντων ένοχος.

11. ό γάρ ειπών μη μοιχεύσης, είπε και μη φονεύσης· εί δε ού μοιχεύσεις, φονεύσεις δε, γέγονας παραβάτης νόμου.

12. ούτω λαλείτε και ούτω ποιείτε, ως διά νόμου έλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι·

13. ή γάρ κρίσις άνέλεος τώ μη ποιήσαντι έλεος· κατακαυχάται έλεος κρίσεως.

Μαρία Σκαμπαρδώνη

Αναμνήσεις παιδικές...

•Θυμάστε που τρώγαμε την τελευταία μπουκιά ως "δύναμη μας;"

•Που τρώγαμε με το χέρι το γλυκό βανίλια;

•Που τρέχαμε στο κρεβάτι των γονέων μας στους κερανοϋς;

•Που λέγαμε αθώα φέματα;

•Που παίζαμε κλέφτες και αστυνομικούς;

•Που καθόμασταν στα σκαλοπάτια έξω από το ιερό;

•Που τσακωνόμασταν για αστεία θέματα με τον καλύτερό μας φίλο;

•Που φορούσαμε τις φανέλες της αγαπημένης μας ομάδας;

•Που είχαμε στίπι τηλεφώνω μόνο με καλώδιο;

•Που τρώγαμε με το ίδιο κουτάλι όλα τα αδέρφια;

•Που μαδούσαμε τη μαργαρίτα με τη φράση "μ' αγαπάς" "δεν μ' αγαπάς";

•Που έρχονταν επίσκεψη ο παππούς και η γιαγιά;

•Που μας ρωτούσαν τα παιδιά στα σχολείο: θέλεις να γίνουμε φίλοι;

•Που μας έπεφταν τα μπροστινά δόντια;

•Που δεν κοιμόμασταν το βράδυ που ξημέρωνε η ημέρα της εκδρομής;

•Που προσευχόμασταν να αρρωστήσουμε για να μην πάμε σχολείο;

•Που χαίρομασταν όταν η δασκάλα μας ήταν άρρωστη;

•Που κοκκινίζαμε; •Που κρατούσαμε το χέρι των γονέων μας στους δρόμους;

•Που μαρτυρούσαμε τα μυστικά του φίλου μας;

•Που χτυπούσαμε και οι γονείς μας έλεγαν: "θα μεγαλώσουμε";

•Που τρώγαμε χώμα στο παιχνίδι;

•Που παίζαμε μακριά γαϊδούρα, κουτσό, λάστιχο, κρυφτό;

•Που ανεβώναμε στις κορομιλιές; •Το πρώτο αναγνωστικό μας;

•Την κολώνια "Μυρτώ";

•Το μάθημα της φυτολογίας;

•Που μας έβραζαν οι φίλοι μας να ορκιστούμε;

•Που οι αριθμοί των τηλεφώνων ήταν χωρίς το 210 προστά;

•Τη μαστίχα ΕΛΜΑ;

•Που είχαμε τη μάγία μέλισσα, τον μπίλι, τον φλίπ;

•Που δίναμε κρυφά σημειώματα κάτω από το θρανίο;

•Που κάναμε σκονάκια;

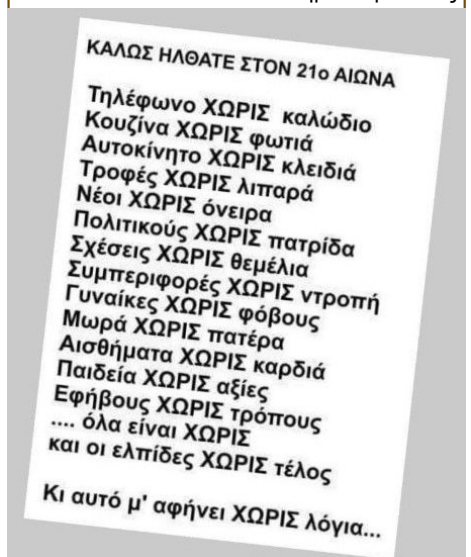
•Τα γλυκά τουλουμπάκια;

•Τις βαπτιστικές ταυτότητες;

•Την τηλεκάρτα;

Και πόσα άλλα.....

Πατήρ Σπυριδωνας

Το Δώρο

Να κοιμάσαι νωρίς. Η μέρα ξεκινάει από το βράδυ.

Πριν πας για ύπνο να έχεις οργανώσει την επόμενη μέρα. Με χαρτί και μολύβι. Μην την αφήνεις στην τύχη. Οι μέρες γίνονται μήνες και οι μήνες γίνονται χρόνια. Μια φορά ζεις. Τίμα την.

Να έχεις τετράδιο με στόχους. Να το τηρείς ευλαβικά. Να τους σκαλίζεις και να τους ξαναγράφεις. Αυτοί είναι ο μπουσούλας της ζωής σου.

Γενικά να γράφεις. Σου κάνει καλό. Αλαφραίνει την ψυχή σου.

Να ξυπνάς νωρίς. Πολύ νωρίς. Εάν το μυαλό σου θέλει να χουζουρέψει να μην το ακούς. Να μάθεις να μη διαπραγματεύεσαι με το μυαλό σου. Να περνάει το δικό σου.

Να κοιτάς τον εαυτό σου στον καθρέφτη και να του χαμογελάς. Και να του μιλάς όμορφα. Φίλος σου είναι. Ο καλύτερος που έχεις.

Να κατεβαίνεις για περπάτημα ή για τρέξιμο όπου κι αν μένεις. Τουλάχιστον για 20 λεπτά. Ζεσταίνει τις μηχανές σου.

Να ακούς κάτι την ώρα που περπατάς. Εμπνευσμένες ομιλίες. Εμπνευσμένους ανθρώπους. Μ'ένα σμπάρο 2 τρυγόνια.

Να χαμογελάς σε αυτούς που συναντάς. Να τους λες καλημέρα. Κι ας μη σου λένε. Κάποιο λόγο θα'χουν.

Να κοιτάς την ομορφιά τριγύρω σου. Παντού υπάρχει.

Να φτιάχνεις ένα όμορφο πρωινό. Όχι μόνο για σένα.

Να μαθαίνεις στο ντους και να το απολαμβάνεις. Να αφήνεις τις σκέψεις έξω.

Να ντύνεσαι όμορφα.

Να φροντίζεις τον εαυτό σου σαν να ήταν ο σημαντικότερος άνθρωπος στον κόσμο. Είσαι. Απλά δε στο'παν.

Να βρίσκεις 15 λεπτά για να διαβάζεις. Κάθε μέρα. Περιορίσε τα social. Μην ανοίξεις τηλεόραση. Είναι ψέμα ότι δεν υπάρχει χρόνος. Εσύ θα τον βρεις. Κανείς δεν στον χαρίζει. Όπως και τη ζωή.

Να πηγαίνεις στη δουλειά σου με κέφι. Ακόμα κι αν δεν τη γουστάρεις. Αν χρειαστεί να βρεις άλλη. Όσο είσαι εκεί όμως να την τιμάς. Έτσι τιμάς τον εαυτό σου.

Να αποταμιεύεις το 10% του μισθού σου. Ακόμα κι αν είναι μικρός. Για σένα το κάνεις. Να δουλεύεις ομαδικά. Και να ζεις συλλογικά. Δεν γίνεται αλλιώς.

Να τρως δεκατιανό. Να σε προσέχεις σαν τα μάτια σου. Μια μπανάνια, ή ένα μήλο. Μην παραμυθιάζεσαι. Εύκολο είναι.

Να κάνεις παρέα με τους καλύτερους. Αυτούς που έχουν κάτι παραπάνω από σένα. Αυτό που θέλεις. Μην τους φοβάσαι. Μην τους ζηλεύεις. Αυτοί θα σε πάνε παραπάνω. Γίνεσαι αυτός που κάνεις παρέα. Βάλε τον πήχυ ψηλά.

Να χαίρεσαι με τη χαρά του άλλου. Να πίνεις μπόλικο νερό.

Και να αναπνέεις βαθιά. Να φουσκώνει η κοιλιά σου όταν το κάνεις. Κι ας μην είναι της μόδας.

Να βλέπεις λιγότερο τηλεόραση. Μια ώρα να κόψεις τη μέρα έχεις γλιτώσει 360 ώρες, δηλαδή 9 εργάσιμες εβδομάδες. Όταν οι άλλοι θα έχουν 12 μήνες εσύ θα έχεις 14.

Να μην πιστεύεις στην τύχη. Εσύ τη φτιάχνεις. Χώνεψέ το και θα αλλάξει όλη σου η ζωή.

Να τη ζεις τη ζωή. Όταν γελάς να γελάς. Όταν κλαίς να κλαίς, όταν πονάς να πονάς. Δεν είσαι από πορσελάνη. Δεν θα σπάσεις. Οι πορσελάνες είναι για τη βιτρίνα.

Να περνάς χρόνο με τον εαυτό σου. Μην το φοβάσαι. Δεν είναι μοναξιά. Είναι κακό να μην μπορείς να κάτσεις μόνος σου μαζί του και να πρέπει να'χει κάτι πάντα ανοιχτό. Σαν να'χεις μουσαφίρη και να τον παρατάς μόνο.

Πεθαίνουν από την πείνα πέντε εκατομμύρια παιδιά κάθε χρόνο

Μεγάλη διαδικτυακή εκστρατεία από τους «Γιατρούς Χωρίς Σύνορα» για να μπει τέλος στον υποσιτισμό

Η κρίση θέτει σε κίνδυνο τις δουλειές των κατοίκων της Δύσης, στον αναπτυσσόμενο όμως κόσμο θέτει σε κίνδυνο ζωές. Ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι περνούν, εξαιτίας της εκτίναξης των τιμών σε βασικά είδη διατροφής, με την ευπαθέστερη ομάδα να αποτελείται από παιδιά, ηλικίας από έξι μηνών έως πέντε ετών.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ, 60 εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο υποφέρουν από οξύ υποσιτισμό, ενώ κάθε χρόνο 5 εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν εξαιτίας του. Ο συναγερμός χτυπά πιο δυνατά από ποτέ, καθώς η οικονομική κρίση είχε ως αποτέλεσμα να προστεθούν φέτος περισσότερα από 100 εκατομμύρια άνθρωποι στον κατάλογο εκείνων που υποφέρουν από την πείνα και τη φτώχεια.

Μπροστά σε αυτή τη δραματική κατάσταση, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα υλοποιούν μακροχρόνια προγράμματα, αλλά και επείγουσες παρεμβάσεις για την ανακούφιση όσων πεινούν. Τα δύο τελευταία χρόνια, πάνω από 620.000 υποσιτισμένα παιδιά έλαβαν επισιτιστική βοήθεια, με τη χρήση έτοιμων διατροφικών σκευασμάτων. Το 2008 προσέφεραν θεραπεία σε περισσότερα από 200.000 σοβαρά υποσιτισμένα παιδιά ηλικίας κάτω των 5 ετών μέσα από 130 επισιτιστικά προγράμματα σε 31 χώρες. Επισιτιστική βοήθεια έλαβαν επίσης 564 χιλιάδες ασθενείς που πάσχουν από AIDS, αλλά και από ασθένειες "ξεχασμένες" στη Δύση, όπως η φυματίωση. Στην Αιθιοπία, που επλήγη από τη ξηρασία, βοήθησαν περισσότερα από 30 χιλιάδες παιδιά, στον Νίγηρα 48 χιλιάδες και στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία 1.800 παιδιά.

Καθώς όμως οι ανάγκες διογκώνονται και ο αριθμός των παιδιών που χρειάζονται βοήθεια μεγαλώνει, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα χρειάζονται συμμάχους στη μάχη κατά του υποσιτισμού. Σε αυτό το πλαίσιο ξεκινά μια προσπάθεια ηλεκτρονικού ακτιβισμού, μέσω της ιστοσελίδας τους, με στόχο την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών, αλλά και τη συγκέντρωση πόρων.

Μετά από μια σειρά δράσεων και με ένα διαδικτυακό διαγωνισμό φωτογραφίας, εκατοντάδες άνθρωποι ενώνουν τις φωνές τους με εκείνη των Γιατρών Χωρίς Σύνορα για τη διάδοση του μηνύματος «Στοπ στον Υποσιτισμό». Ντύνουν και φωτογραφίζουν την πόλη με το ειδικό για τη μέτρηση των υποσιτισμένων παιδιών, **Π Ε Ρ Ι Β Ρ Α Χ Ι Ο Ν Ι Ο** MUAC, περνώντας ένα μήνυμα αφύπνισης και ευαισθητοποίησης σε χιλιάδες κατοίκους της πόλης.

Πως μπορούμε να βοηθήσουμε

Ένα μόλις ευρώ μπορεί να κάνει τη διαφορά στη ζωή ενός παιδιού:

- Το γεύμα ενός σοβαρά υποσιτισμένου παιδιού κοστίζει λιγότερο από ένα ευρώ
- Δεκαπέντε ευρώ αγοράζουν 50 έτοιμα διατροφικά σκευάσματα
- Σαράντα ευρώ αρκούν για τη θεραπεία ενός υποσιτισμένου παιδιού
- Πενήντα ευρώ βάζουν φαγητό στο τραπέζι 200 παιδιών, μεσημεριανό και βραδινό

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα δέχονται δωρεές μέσω του διαδικτύου, των λογαριασμών που έχουν ανοίξει στην Εθνική Τράπεζα, την Alpha Bank, την Αγροτική Τράπεζα, την Τρ. Πειραιώς, τη Eurobank και την Εμπορική Τράπεζα, μέσω πιστωτικής κάρτας ή γραπτού μηνύματος.

Σάββατο 12 Σεπτεμβρίου 2020

Όλες οι λύσεις είναι μέσα σου. Στο μυαλό σου και στην καρδιά σου. Χαμήλωσε τον θόρυβο. Κλείσε τη φασαρία και θα σου φανερωθούν. Ο Θεός είναι μέσα σου λένε. Αυτό εννοούν.

Να χρησιμοποιείς και το μυαλό σου και την καρδιά σου. Εσύ θα βρεις πότε το ένα και πότε το άλλο. Σαν τον καλό μάγερα που ξέρει πότε να βάλει αλάτι και πότε πιπέρι.

Να σε βγάζεις βόλτα. Να σε πηγαίνεις σινεμά. Κι όπου αλλού γουστάρετε. Να νιώσεις ότι σε αγαπάς και σε τιμάς. Δεν το ξέρεις. Η ζωή σου είναι η σχέση σου με τον εαυτό σου.

Μη σκοτίζεσαι για τις γνώμες των άλλων. Να τις ακούς. Αλλά πρώτα να ακούς τη δική σου.

Να κλείνεις τα μάτια και να ονειρεύεσαι. Να κλείνεις πάντα μια καλή πράξη. Να βοηθάς τους τριγύρω σου. Ειδικά αυτούς που δεν ξέρεις. Η οικογένειά σου δεν σταματάει στα παιδιά σου. Όλοι είναι οικογένειά σου.

Έτσι μόνο θα ευτυχίσεις. Δεν γίνεται αλλιώς.

Να κρατάς ημερολόγιο με τις ομορφιές της ζωής. Κάθε μέρα έχει τουλάχιστον 100. Να τις γράφεις όλες. Αμα δεν τις γράφεις φεύγουν. Θαύματα τα λείο ο Δάσκαλός μου. Το ότι περπατάς είναι ένα από αυτά. Γράψ' το. Μην το προσπερνάς.

Μην κουτοσμπολεύεις. Κοίτα τη δουλειά σου. Μόνο τον εαυτό σου ορίζεις.

Να την ψάχνεις. Να ρωτάς. Να διαβάζεις. Να μην πιστεύεις όλα όσα νομίζεις.

Να εξελίσσεσαι κάθε μέρα. Μέχρι την τελευταία σου.

Να αγαπάς το διπλανό σου. Πρώτα όμως να αγαπάς τον εαυτό σου. Δεν έχεις άλλο. Μη γελιόσαι. Μόνος έρχεσαι και μόνος φεύγεις από τον κόσμο αυτό. Χωρίς τα παιδιά σου. Χωρίς το αμάξι σου. Χωρίς τα λεφτά σου.

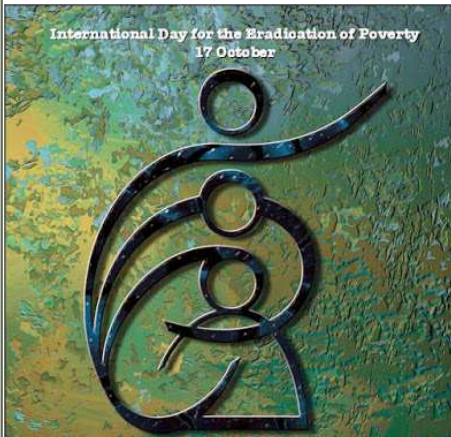
Μόνο η αγάπη χωράει στις αποσκευές σου. Αυτή που πήρες και αυτή που έδωσες.

Μόνο αγάπη υπάρχει. Γι' αυτό είσαι εδώ.

Στέφανος Ξενακης

Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας

Η Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη της Φτώχειας τιμάται κάθε χρόνο στις

17 Οκτωβρίου σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η πρωτοβουλία ανήκε στον καθολικό ιερωμένο Γιόζεφ Βρεσίνσκι (1917-1988), γεννημένο στην Πολωνία αλλά μεγαλωμένο στην Γαλλία. Από το 1957, ο Βρεσίνσκι είχε ιδρύσει την οργάνωση «International Movement ATD Fourth World» («Διεθνής οργάνωση "Όλοι Μαζί με Αξιοπρέπεια" Τέταρτος Κόσμος»), με σκοπό την καταπολέμηση της πείνας και της ακραίας φτώχειας σε όλο τον κόσμο.

Μια μεγάλη διαδήλωση 100.000 ατόμων στην πλατεία Τροκαντερό στο Παρίσι, στις 17 Οκτωβρίου 1987, υποστήριξε τις προσπάθειες του Βρεσίνσκι και έθεσε τις βάσεις του εορτασμού. Σε μια αναμνηστική πλάκα που τοποθετήθηκε, χαραχτήκε η επιγραφή, που συνοψίζει τη δράση του εμπνευστή του: «Οπουδήποτε οι άνδρες και οι γυναίκες είναι καταδικασμένοι να ζουν στην απόλυτη φτώχεια, τα ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται. Είναι ιερό καθήκον να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να διασφαλίσουμε ότι αυτά τα δικαιώματα θα γίνουν σεβαστά».

Το 1988, ο Γαλλο-Πολωνός ιερωμένος απεδέμησαν εις Κύριον αλλά οι αγώνες του δεν ξεχάστηκαν για την καταπολέμηση της ακραίας φτώχειας. Τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 22 Δεκεμβρίου 1992, η γενική συνέλευση του ΟΗΕ ανακήρυξε την 17η Οκτωβρίου ως «Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας».

Το θέμα για το 2019 είναι η παιδική φτώχεια και η κοινή προσπάθεια της διεθνούς κοινότητας για την αντιμετώπισή της. Συμπίπτει δε με την 30ή επέτειο από τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού (20 Νοεμβρίου 1989), η οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα σε κάθε παιδί για ένα βιοτικό επίπεδο κατάλληλο για τη σωματική, πνευματική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξη του.

«Ένα από τα κλειδιά για την εξάλειψη της παιδικής φτώχειας είναι η αντιμετώπιση της φτώχειας στο νοικοκυριό, από το οποίο συχνά πηγάζει. Η πρόσβαση σε ποιοτικές κοινωνικές υπηρεσίες πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα» τονίζει στο μήνυμά του ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες. Με βάση έκθεση του ΟΗΕ, ένα παιδί πεθαίνει κάθε τρία δευτερόλεπτα από τη φτώχεια, ενώ 1,2 δισεκατομμύριο άνθρωποι ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα.

Πηγή: <https://www.sansimera.gr/worlddays/64>

Δαμοκλής

Ο Δαμοκλής (αρχαία ελληνικά: Δαμοκλής, σύνθετη λέξη που αποτελείται από τα δήμος και κλέος που σημαίνει "η δόξα του λαού") είναι μορφή που αναφέρεται σε ανέκδοτο με ηθικό δίδαγμα υπό τον τίτλο Δαμοκλείος Σπάθη. Πρόκειται για έναν υπαινιγμό για τον άμεσο και παντοπινό κίνδυνο που συναντάται σε άτομα μεγάλης εξουσίας. Ο Δαμοκλής που αναφέρεται στο ανέκδοτο ήταν ένας δουλοπρεπής αυλικός και κόλακας στην αυλή του Διονυσίου Β', ενός τυράννου των Συρακουσών της Σικελίας τον 4ο αιώνα π.Χ.

Το ανέκδοτο βρέθηκε στη χαμένη ιστοριογραφία της Σικελίας από τον Τιμαίο τον Ταυρομενίτη (356-260 π.Χ.). Ο Ρωμαίος ρήτορας, Κικέρωνας, ίσως το διάβασε στον Διόδωρο Σικελιώτη, ο οποίος το χρησιμοποίησε στο "Ερωτήσεις Τυσκυλανές" (5, 61-62), πράγμα το οποίο σημαίνει πως έτσι πέρασε και στην ευρωπαϊκή κουλτούρα.

Δαμοκλείος Σπάθη

Μία ημέρα ο Διονύσιος προσεγγίζοντας τον Δαμοκλή, τον ρώτησε αν ήθελε ο ίδιος να πάρει τη θέση του απολαμβάνοντας, όλα τα προνόμια του άρχοντα, αλλά μόνο για μία ημέρα. Ο Δαμοκλής δέχθηκε με χαρά αυτήν την απρόσμενη πρόσκληση, απολαμβάνοντας όλα τα προνόμια. Με διαταγή του ίδιου του Διονυσίου του φόρεσαν τη βασιλική ενδυμασία και τον συνόδευσαν στη μεγάλη τραπεζαρία, όπου μπορούσε να απολαύσει όποιο είδος φαγητού επιθυμούσε. Ο Δαμοκλής απολάμβανε τη βασιλική μεταχείριση περιεργαζόμενος το χώρο γύρω του, όταν παρατήρησε επάνω από το κεφάλι του να κρέμεται ένα μεγάλο σπαθί, το οποίο συγκρατούσαν τρίχες αλόγου, οι οποίες θα μπο-

ρούσαν ανά πάσα στιγμή να κοπούν με αποτέλεσμα το σπαθί να πέσει στο κεφάλι του.

Όταν ο Δαμοκλής εξέφρασε την απορία του σχετικά με το σπαθί στον Διονύσιο εκείνος του απάντησε: "Το σπαθί το τοποθέτησα εγώ ο ίδιος εκεί για να μου θυμίζει να παίρνω τις σωστές αποφάσεις για τον λαό μου και σε πόσο μεγάλο κίνδυνο είναι η ζωή μου καθημερινά". Ο Δαμοκλής, όταν άκουσε την εξήγηση του Διονυσίου, πανικοβλήθηκε, συνει-

Δαμοκλείος σπάθη
Πίνακας του Ρίτσαρντ Γουέστολ (1812)

δητοποιώντας ταυτόχρονα πόσο διαφορετική είναι η ζωή ενός άρχοντα, συγκριτικά με αυτό που πίστευε. Για αυτό τον λόγο άφησε αμέσως τη ζωή του άρχοντα, αδιαφορώντας για τα μεγαλεία, τις αξιώσεις και τις τιμές και ζήτησε να μεταφερθεί στη παλαιά ταπεινή του θέση.

Συμβολισμός:

Η φράση αυτή χρησιμοποιείται συμβολικά για να δηλώσει είτε μία επικείμενη μεγάλη καταστροφή, είτε την απειλή τιμωρίας μεγάλου μεγέθους. Η φράση χαρακτηρίζει τον συνεχή φοβερό και θανάσι-

μο κίνδυνο, που απειλεί τον άνθρωπο κάθε στιγμή, όταν αυτός θέτει ως προτεραιότητα της ζωής του την προσωπική ευημερία, τη ματαιοδοξία και τον υλισμό. Όπως ο αυλικός Δαμοκλής, υπό τον φόβο της τιμωρίας, άλλαξε και έγινε ταπεινός, έτσι και αυτή η φράση είναι και μια προειδοποίηση για αλλαγή, σε όσους ακολουθούν στη ζωή τους τον δρόμο του εγωκεντρισμού, του υπερκαταναλωτισμού και αυτού της προσωπικής και εφήμερης απόλαυσης έναντι του κοινού καλού.

<https://el.wikipedia.org/wiki/Δαμοκλής>

Παραμύθι για την Κοινωνία

Τι παραμύθι να σου πω για να σε νανουρίσω. Βλέπεις με τα χρόνια μέχρι και τα τρία γουρουνάκια χάσανε το τούβλινο σπιτάκι τους και η κοκκινοσκουφίτσα το σπίτι της γιαγιάς στο δάσος που αν και το κληρονόμησε δεν το έχει πια... Γιατί το πήρανε οι τράπεζες, η εφορία, κάτι περιεργό εισπρακτικό οργανισμό κι οι έκτακτες εισφορές ενός κράτους υπό πτώχευσιν.

Και ο κοντορεβιθούλης έχασε οριστικά τον δρόμο, αφού κάτι πεινασμένοι άνθρωποι φάγανε όλα τα ψίχουλα που άφησε στο διάβα του, γιατί όλοι χωρίς καμιά εξαίρεση αρχίσανε να λένε το ψωμί ψωμάκι.

Και τι τραγούδι να σου πω για να σε ταχαρίσω. Βλέπεις χάθηκε και ο Μανώλης αφού έκλεισε η ταβέρνα του λόγω χρεών και φόρων.

Και πια συγγνώμη να σου πω για να με συγχωρέσεις. Βλέπεις εγώ είμαι αυτός που φταίει για όλα αυτά... Για τα απορημένα μάπα

σου, για το χαμόγελο που ανθίζει αλλά μπορεί και να μη λουλουδίσει, για τους δράκους που επέτρεψα να σε φοβηρίσουν, για τις καλές νεράιδες που δεν προστάτησα κι άφησα στα κάστρα των κακών να φυλακίσουν... Εγώ είμαι αυτός που φταίει για όλα αυτά...

Γιατί είμαι φοβισμένος, έτσι γεννήθηκα εξάλλου όπως κι η μαμά μου και ο μπαμπάς μου κι η γιαγιά και ο παππούς μου, κανένας μας ποτέ δεν είπε όχι. Κι αν τότεμα ήταν ψίθυρος. Ο φόβος να μην ακουσούμε... Ακούω όμως τη φωνή από το βλέμμα σου που αναζητά να ανακαλύψει τη χαρά του κόσμου και ξέρω πως εππέλους πρέπει να σταθώ κοντά σου και να προστατέψω -έστω την ύστατη στιγμή- το δικαίωμά σου όταν πια μεγαλώσεις να ζήσεις χωρίς τις υποθήκες που με τόση δειλία σου φορτώσαμε. Από φόβο, υπολογισμό και ανασφάλεια.

Τάσος Κουλουριδής

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επι Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

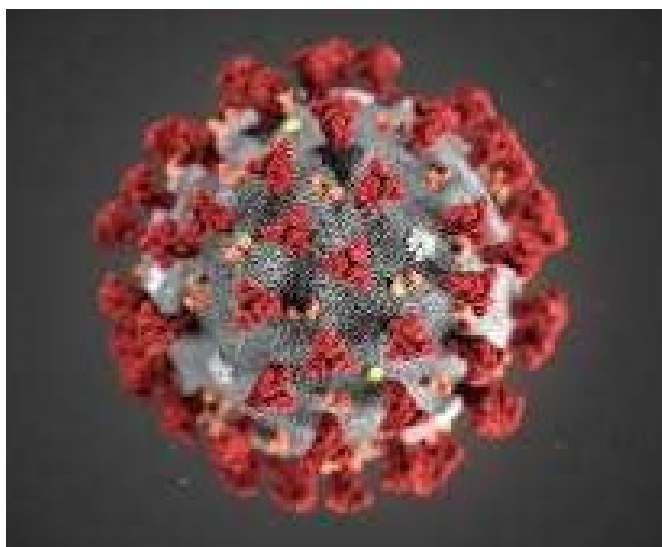

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

«Φίλες, φίλοι, πριν λίγο έλαβα μέρος ως εθελοντής στην πρώτη δοκιμή του νέου ρωσικού εμβολίου.

Το συστήνω ανεπιφύλακτα. Διαβεβαιώ ότι είναι απόλυτα ασφαλές, δεν έχει κανιέτ παγενοεργέσκαγια και αισθανόφσηκι χοροshό я чувствую себя немного странно и я думаю, что вытацил ослиные уши.»

(Μετάφραση από google: σας διαβεβαιώνω ότι είναι πολύ ασφαλές, δεν ήταν σε θέση να το κάνει, και έχεις την αίσθηση ότι βρίσκεται σε κατάσταση ζενίθ).

Ανακοίνωση

Λόγω πανδημίας κορωνοϊού και εκτάκτων συνθηκών του Νοσοκομείου μας αναστέλλεται η έντυπη έκδοση της εφημερίδας μας. Η "Επί Κοινωνία εν Τύπω", μέχρι νεωτέρας, θα κυκλοφορεί ηλεκτρονικά και μπορείτε να τη διαβάζετε μέσα από το Site του Συλλόγου μας: www.sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο Newsletter (πάνω δεξιά) ώστε να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας και ειδοποιήσεις για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας χωρίς καμία δική σας υποχρέωση.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας (όταν επιτραπεί) κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και ταχυδρομείται μόνο στα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου.

Αν επιθυμείτε να γίνετε μέλος του Συλλόγου μας μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το Site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή δια ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00, τηλ. 2107763638.

Η ετήσια συνδρομή είναι 15 ευρώ και η εγγραφή 6 ευρώ εφάπαξ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr